

Едно отъ съществениѣ нѣща, дадени на човѣка, е животътъ. Човѣкъ трѣбва да изучи живота, както Богъ му го е далъ. Въ помощъ на живота идатъ човѣшкото сърдце и човѣшкиятъ умъ. Чрезъ тѣхъ човѣкъ се свързва съ външния, обективенъ, свѣтъ и преживява различни чувства: приятность и неприятность, радостъ и скръбъ. Чувствата пѣкъ събуждатъ мисълта на човѣка. Топлитѣ и благородни чувства въ човѣка, които произтичатъ отъ любовта, внасятъ разширение. Възвишениѣ мисли, които произлизатъ отъ мъдростта, внасятъ свѣтлина въ човѣшкия умъ. Който люби, той се разширява; който мрази, той се свива. Научнитѣ изследвания показватъ, че когато люби, човѣкъ се разширява и физически: вратътъ, ржката, тѣлото му ставатъ по-широки, отколкото по-рано, когато не е любилъ. Тѣзи изследвания сж естествени. Понѣкога науката си служи съ неестествени изследвания, каквито сж, запримѣръ, вивисекциитѣ. Естествено изследване е, когато наблюдаватъ деятелността на органитѣ въ живо тѣло. Случва се, запримѣръ, човѣкъ да падне, да счупи черепа си и, ако въ това положение ꙗсе изучаватъ функциитѣ на мозъка, учениѣ дохождатъ до ценни резултати. Мозъкътъ, чрезъ който се изявява човѣшката мисълъ, е апаратъ, който възприема впечатления отъ външния свѣтъ. Въ този смисълъ, мозъкътъ е най-ценното и най-устойчиво вещество въ човѣшкия организъмъ. Мозъкътъ е звонковиятъ капиталъ на човѣка, съ който работи презъ цѣлия си животъ. Изгуби ли мозъка си, всичко е изгубено. Ако търсите човѣка, ще го намѣрите въ главата. Ако предприема нѣщо, безъ знанието и съгласието на мозъка си, човѣкъ е осжденъ на фалиране. Ако не прекара всѣка мисълъ, която иде отвънъ, презъ своя мозъкъ, той ще дойде до повърхностни заключения.

Днесъ повечето хора вадятъ прибѣрзани заключения за живота, за Бога, поради което сами се спѣватъ. Като се намѣрятъ въ известни затруднения, тѣ казватъ: Защо Богъ не ни даде онова, отъ което се нуждаемъ? Така и детето казва. Като види баща си, детето иска отъ него дрехи, обуша, безъ да мисли, има ли възможность да се задоволятъ изискванията му. Ще кажете, че бащата е длъженъ да задоволи нуждитѣ на детето. Ако има капиталъ на разположение, бащата е готовъ да направи много нѣщо за детето си. Нѣма ли капитали,